

10 e Kamer

Nr. 919/11
VAN HET PARKET

Nr. C/1002/13
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

BP:
GSI

13 Juni 2013

Referte I

not. KO.66.97.2577/95 van het Openbaar Ministerie en van:

de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur, bevoegd voor het arrondissement van de provincie

eiser tot herstel,

tegen:

1. Nr.

op
wonende te
overleden te op

geboren te
pensioneerde. in leven

2. Nr.

te

met zetel

beklaagden,

verdacht van:

Te

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

A. de eerste

Bij inbreuk op de artikelen 42, § 1-1° en 7°, 66 (1°, 2°, 4° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S., 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) of het gebruik van verponde gebouwen te hebben gewijzigd, *in casu*:

door op het terrein gelegen te ten
kadaster gekend onder in eigendom
toebehorende aan een grond te hebben gebruikt voor het
in stand houden van:

1. de gebruikswijziging van een grote pistehall bij een manege met paardenfokkerij naar een recreatiehal met (zit)tribunes, een restauratie met koude keuken en binnenterras, vier studio's, een appartement met bijhorende gemeenschappelijk sanitair, een jurylokaal en bijhorende trappen en gangen.

In de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000 (zie st. 3, 15-16, 18-21, 23-28bis, 29, 30, 49, 51, 52, 58, 60-61, 63, 64, 65 en 66)

2. de uitbreiding van deze constructie met een snack-restaurant met bijhorende keuken en terras (volume uitbreiding = 1451 m³).

In de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000 (zie st. 3, 18-21, 23, 29, 30, 31, 49, 63, 64 en 66)

B. de eerste en de tweede

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-1° en 6°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te

hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit of de hoofdfunctie van een onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie, *in casu*:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.

Door de instandhouding van de onder A 1 en A 2 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2006.

C. de eerste en de tweede

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, *in casu*:

door op het terrein gelegen te ten
kadaster gekend onder in
eigendom toebehorende aan een grond te hebben
gebruikt voor:

1. het optrekken van een rechthoekige loods met zadeldak, gelegen achter de parking voorzien voor vrachtwagens, op 17 januari 2001 (st. 52, 55, 59, 63-1, 64 en 68)

2. het aanleggen van een vloerplaat langsheen de bestaande stallingen achter de "nieuwe manege" en het verharden van het terrein eromheen met kiezelstenen en asfalt, op 17 januari 2001 (st. 52, 55, 59, 63-1, 64 en 68)

3. het niet-schilderen van de afsluiting in buizenstelsel in de kleur zoals vermeld in de bouwvergunning van 24 februari 1993, van 17 januari 2001 tot op 10 oktober 2005 (st. 46, 48, 52, 55, 59, 63 en 64)

D. de eerste en de tweede

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te

hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, *in casu*

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging D

Door de instandhouding van de onder D1 en D 2 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2005.

Referte II

not. KO.66.99. 74/06 op rechtstreekse dagvaarding van

de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur voor de provincie West-Vlaanderen, voornoemd,

eiser tot herstel,

tegen

1. Nr.

voornoemd,

2. Nr.

(voorheen

voornoemd,

beklaagden op rechtstreekse dagvaarding,

niet meer ter beoordeling van het hof.

Referte III

not. KO.66.99.183/10 op dagvaarding tot hervatting van het geding van

de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur, voornoemd,

eiser tot herstel,

tegen:

1. Nr.

geboren op

zonder

beroep, wonende te

2. Nr.

geboren op

zonder beroep, wonende te

3. Nr.

geboren op

zaakvoerder, wonende te

4. Nr.

geboren op

zonder beroep, wonende te

nedaanden in hervatting van het geding eerder gevoerd tegen

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 30 mei 2011, 12^e kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

"Verbeterd de rechtstreekse dagvaarding van het Openbaar Ministerie van notitie I:

1.1. *De rechtbank verbeterd de tenlastelegging A van notitie I in die zin dat de kadastrale gegevens "ten kadaster gekend onder 4^e afd. sectie A nummer [] dienen gelezen te worden als "ten kadaster gekend onder [] (nieuw nummer)". Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing.*

1.2. *De rechtbank verbeterd de tenlastelegging D van notitie I in die zin dat de woorden "Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging D. Door de instandhouding van de onder D1 en D2 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2005" dienen gelezen te worden als "Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging C. Door de instandhouding van de onder C1 en C2 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2005". Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing.*

1.3. *Blijkens de notarisakte van 30 maart 2009 verleden voor notaris [] werd de rechtsvorm van de rechtspersoon omgezet van een [] in die zin dat het gelezen dient te worden als de [] (thans []). Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing.*

(...)

Verklaart de strafvordering van de tenlasteleggingen A1, A2, B, C1, C2, C3 en D zoals verbeterd van notitie I in hoofde van [] vervallen ingevolge diens overlijden op []

Verklaart de rechtstreekse dagvaarding van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur – waarbij de strafvordering van de tenlasteleggingen E1, E2, F, G1 tot en met G6, H, I1, I2, J, K, L, M en N van notitie II in hoofde van [] en de [] bij de rechtbank aanhangig wordt gemaakt – onontvankelijk.

Laat de kosten van de rechtstreekse dagvaarding ten laste van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur.

Verklaart de strafvordering van de tenlasteleggingen B en D zoals verbeterd van notitie I in hoofde van de [] vervallen ingevolge de opheffing van het strafbaar karakter van de misdrijven van instandhouding zoals omschreven onder de voormelde tenlasteleggingen.

Verklaart de strafvordering van de tenlasteleggingen C1 en C2 van notitie I in hoofde van de vervallen ingevolge verjaring.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging C3 van notitie I bewezen in hoofde van de

Veroordeelt de wegens de
bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging en met inachtneming van de bepalingen van artikel 41bis, § 1 Strafwetboek tot een effectieve geldboete van 1.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5 en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

Veroordeelt de tot de
gerechtskosten, begroot op 279,10 euro.

Verplicht de tot betaling van de
bijzondere vergoeding van 31,28 euro.

Verplicht de tot betaling van
eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 45 opdecimes, hetzij € 137,50 tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldadaden, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Verklaart de dagvaarding tot gedinghervatting van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur onontvankelijk.

Laat de kosten van deze dagvaarding tot gedinghervatting ten haren laste.

Beslist de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur voor zover zij betrekking heeft op de tenlasteleggingen C 1 en C 2 van notitie I en de bewezen verklaarde tenlastelegging C 3 van notitie I, voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid voor te leggen; zegt dat hiertoe door de griffier een eensluidend afschrift van dit vonnis, samen met een digitale versie ervan zo dit technisch mogelijk is, en van de herstellvordering door middel van een aangetekend schrijven aan de raad zal worden overgemaakt.

Stelt de zaak voor verdere behandeling van de herstellvordering en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom uit op de zitting van maandag 12 december 2011.

Houdt de beslissing nopens de verdere kosten aan."

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 10 juni 2011 door de gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur tegen alle beschikkingen;
- 14 juni 2011 door het openbaar ministerie tegen het vonnis voor zover beslist werd over de strafvordering tegen de

Het hof heeft bij tussenarrest op 21 februari 2013 als volgt beslist:

"Verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het bestreden vonnis voor zover:

- het de strafvordering op dagvaarding van het openbaar ministerie in de zaak met referte I tegen vervallen verklaart
door diens overlijden,

- het de strafvordering op rechtstreekse dagvaarding van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in de zaak met referte II niet ontvankelijk verklaart, hierin begrepen de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor zover deze gesteund is op de telastleggingen E tot en met N en de kosten van de rechtstreekse dagvaarding te last van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur legt,

en vooraleer verder uitspraak te doen over de ontvankelijke beroepen:

heropent de debatten om de partij die dit wenst toe te laten tegenspraak te voeren over de overwogen verbetering van de kwalificatie van de telastleggingen A tot en met D,

stelt de zaak daartoe uit op de terechtzitting van donderdag 25 april 2013 te 14.00 uur,

reserveert de beslissing over de kosten waarover hiervoor geen uitspraak wordt gedaan."

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 25 april 2013 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging,
vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hos,

- de eerste, de tweede, de derde en de vierde gedaagde in hun verweer, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal,

- de eiser tot herstel in zijn eis, vertegenwoordigd door meester beiden advocaat met
voor meester kantoor te

2. De zaak werd hemomen voor de gewijzigde samenstelling van de zetel.

De partijen hebben daarbij tegenspraak gevoerd over de door het hof in het tussenarrest van 23 februari 2013 overwogen verbetering van de

telastleggingen in de zaak met referte I.

3.1. De vennootschap was en is eigenaar van een manege te met goed is sinds de totstandkoming van het gewestplan gelegen deels in een gebied voor verblijfsrecreatie. deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. was gedelegeerd bestuurder (toen nog een was), en daarna zaakvoerder (van zodra een werd) van de rechtspersoon. De uitbating van de manege is in concessie gegeven aan de

Op 8 december 1994 stelde de bevoegde ambtenaar vast dat in strijd met een bouwvergunning van 17 februari 1993 het gebruik van de pistehal waarmee de manege was uitgebreid, was gewijzigd (nader vermeld in de telastlegging A.1) en een "snack - restaurant" met keuken en terras was bijgebouwd (vermeld in de telastlegging A.2).

Op 17 januari 2003 stelde de bevoegde ambtenaar vast dat de werken, vermeld in de telastleggingen C.1 en C.2 waren uitgevoerd en in stand werden gehouden. Hij stelde ook vast dat de afsluiting bestaande uit een buzenstelsel niet werd uitgevoerd zoals in 1993 vergund wat de kleur betreft, nl. wit in plaats van mosgroen (telastlegging C.3).

In de loop van de jaren blijken nog tal van processen-verbaal te zijn opgesteld met betrekking tot werken die zonder de vereiste vergunning zouden zijn uitgevoerd; voor een deel ervan werden regularisatievergunningen verkregen, voor andere niet; de strafvordering aanhangig gemaakt door de dagvaarding door het openbaar ministerie heeft er geen betrekking op.

3.2. De oorspronkelijke eerste beklagde overleed op. Zoals hiervoor aangehaald bevestigde het hof in het tussenarrest het bestreden vonnis in de mate dat de strafvordering tegen hem daarom vervallen werd verklaard. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur dagvaardde de weduwe en de vier nog in leven zijn kinderen voor de eerste rechter in gedinghervatting wat de herstelvordering betreft. De erfgenamen van een vooroverleden werden niet gedagvaard.

4.1. Het hof overwoog in het tussenarrest de kwalificatie van de telastleggingen in de zaak I te verbeteren als:

A.1. de eerste:

Bij inbreuk op art. 42, § 1, 7°, strafbaar gesteld door de artikelen 66 (1°, 2°, 4° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S., 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke

en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, in casu:

*door het in stand houden op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan van de
zonder voorafgaande bouwvergunning uitgevoerde gebruikswijziging van
de hoofdfunctie van een vergund gebouw van een agrarisch gebruik
naar een niet agrarisch gebruik, namelijk van een grote pistehall bij een
manege met paardenfokkerij naar een recreatiehal met (zit)tribunes, een
restaurant met koude keuken en binnenterras, vier studio's, een
appartement met bijhorende gemeenschappelijk sanitair, een jurylokaal
en bijhorende trappen en gangen, vergunningsplichtige functiewijziging
ingevolge het met terugwerkende kracht tot 9 september 1984 geldende
art. 192bis, 3° Stedenbouwdecreet 1999, zoals ingevoegd bij art 54 van
het decreet van 21 november 2003,*

van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000.

A.2. de eerste:

Bij inbreuk op art. 42, § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 66 (1°, 2°, 4° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S., 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen; te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

*door het in stand houden op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan van
zonder voorafgaande vergunning uitgevoerde werken nl.:*

de uitbreiding van de onder A.1 vermelde constructie met een snack - restaurant met bijhorende keuken en terras (volume uitbreiding = 1451 m³),

van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000 (zie st. 3, 18-21, 23, 29, 30, 31, 49, 63, 64 en 66).

B. de eerste en de tweede:

1. Bij inbreuk op art. 99, § 1, 6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder

voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning hoofdfunctie van een onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie, meer bepaald van landbouw in de ruime zin naar een andere hoofdfunctie (art. 2, § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen), in casu:

door het voortzetten van de onder A 1 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2005.

2. Bij inbreuk op art. 99, § 1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

door het in stand houden van de onder A.2 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2005.

C. de eerste en de tweede:

Bij inbreuk op art. 99, § 1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147, en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

door op het terrein gelegen te
kadaster gekend onder
eigendom toebehorende aan

en
in

1. het optrekken van een rechthoekige loods met zadeldak, gelegen achter de parking voorzien voor vrachtwagens, op 17 januari 2003 (st. 52, 55, 59, 63-1, 64 en 68)

2. het aanleggen van een vloerplaat langsheen de bestaande stallingen achter de " en het verharderen van het terrein eromheen met kiezelstenen en asfalt, op 17 januari 2003 (st. 52, 55, 59, 63-1, 64 en 68)

3. het niet-schilderen van de afsluiting in buizenstelsel in de kleuf zoals vermeld in de bouwvergunning van 24 februari 1993, op 17 januari 2003 (st. 46, 48, 52, 55, 59, 63 en 64)

D. de eerste en de tweede

Bij inbreuk op art. 99, § 1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu

Op het terrein omschreven onder de telastlegging C, onderdelen 1, 2 en 3,

door de instandhouding van de onder C.1, C.2 en C.3 omschreven toestand vanaf 18 januari 2003 tot en met 15 oktober 2005.

4.2. Het hof overwoog met betrekking tot de eventuele verbetering van de kwalificatie dat de beklagde weliswaar niet wordt vervolgd voor de misdrijven omschreven in de telastleggingen A.1 en A.2, maar dat deze dienen te worden geherkwalificeerd gelet op een eventuele verbetering van de kwalificatie van de telastlegging B, nu deze laatste verwijst naar de onder A.1 en A.2 omschreven toestand.

Verder motiveerde het hof dat het er bij de overwogen herkwalificatie vanuit ging dat het uitvoeren van een functiewijziging en het niet-schilderen van de afsluiting aflopende misdrijven uitmaken. Telkens waar in de telastleggingen C.1, C.2 en C.3 "17 januari 2001" wordt vermeld gaat het om een materiële vergissing, nu zoals blijkt uit de stukken naar waar in de telastlegging wordt verwezen, bedoeld is "17 januari 2003", datum van het proces-verbaal met betrekking tot de betrokken werken en handelingen.

5.1. De verbetering van de kwalificatie van de feitelijke gedragingen die aan de telastleggingen A.1 en A.2 ten grondslag liggen zijn, ofschoon zij enkel te last van de oorspronkelijk eerste beklagde werden gelagd, niet alleen van belang omdat eraan verwezen wordt in de te verbeteren telastleggingen B.1 en B.2, maar ook omdat zij mede tot grondslag dienen van de herstellvordering waarover het hof zich dient uit te spreken.

Zoals de aanvoert betreft de feitelijke gedraging die aan de telastlegging B.1 ten grondslag ligt het verdere gebruik van het onroerend bebouwd goed overeenkomstig de niet-vergunde functiewijziging, het in stand houden en niet het voortzetten van onvergund uitgevoerde wijziging van de hoofdfunctie. Meer bepaald gaat het om het schuldig verzuim om een einde te stellen aan het bestaan

van de wederrechtelijk doorgevoerde functiewijziging, hier veruitwendigd door de daartoe uitgevoerde verbouwings- en inrichtingswerken, zijnde een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de beklaagde(n) bestendige wederrrechtelijke toestand.

Anders dan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelt omvat de feitelijke gedraging die in de gedinginleidende dagvaarding aan de telastlegging B.1 ten grondslag ligt expliciet noch impliciet het niet-vergunde gebruik of gewoonlijk gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften. Dit geldt overigens ook voor de feitelijke gedragingen die aan de andere telastleggingen ten grondslag liggen.

5.2. Terecht wijst de beklaagde erop dat de werken en handelingen vermeld in de telastleggingen C.1, C.2 en C.3 werken betreffen waarvan aan de hand van het dossier niet uit te maken is wanneer zij werden uitgevoerd. Zeker waren zij vóór 17 januari 2003 al uitgevoerd. De feitelijke gedragingen in deze telastleggingen vermeld, betreffen dan ook het in stand houden van onvergund c.q. in strijd met de vergunning uitgevoerde werken en handelingen.

5.3. Gelet op de gevoerde tegenspraak over de in het tussenarrest overwogen verbetering van de kwalificatie verbetert het hof de kwalificatie van de te last gelegde feiten als volgt:

A.1. de eerste:

Bij inbreuk op art. 42, § 1, 7°, strafbaar gesteld door de artikelen 66 (1°, 2°, 4° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S., 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grond eigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, in casu:

*door het in stand houden op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder*

*in eigendom toebehorende aan van de
zonder voorafgaande bouwvergunning uitgevoerde gebruikswijziging van
de hoofdfunctie van een vergund gebouw van een agrarisch gebruik
naar een niet agrarisch gebruik, namelijk van een grote pisterhal bij een
manege met paardenfokkerij naar een recreatiehal met (zit)tribunes, een
restaurant met koude keuken en binnenterras, vier studio's, een
appartement met bijhorende gemeenschappelijk sanitair, een jurylokaal
en bijhorende trappen en gangen, vergunningsplichtige functiewijziging
Ingevolge het met terugwerkende kracht tot 9 september 1984 geldende
art. 192bis, 3° Stedenbouwdecreet 1999, zoals ingevoegd bij art. 54 van
het decreet van 21 november 2003,*

van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000.

A.2. de eerste:

Bij inbreuk op art. 42, § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 66 (1°, 2°, 4° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S., 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondelgendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd). In casu:

door het in stand houden op het terrein gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan van
zonder voorafgaande vergunning uitgevoerde werken.nl::

de uitbreiding van de onder A.1 vermelde constructie met een snack - restaurant met bijhorende keuken en terras (volume uitbreiding = 1451 m³).

van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000.

B. de eerste en de tweede:

1. Bij inbreuk op art. 99, § 1, 6°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning hoofdfunctie van een onroerend goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie, meer bepaald van landbouw in de ruime zin naar een andere hoofdfunctie (art. 2, § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen), in casu:

door het in stand houden van de onder A 1 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2005.

2. Bij inbreuk op art. 99, § 1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of

uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

door het in stand houden van de onder A.2 omschreven toestand vanaf 1 mei 2000 tot op 10 oktober 2006.

C. de eerste en de tweede:

Bij inbreuk op art. 99, § 1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147, en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu:

door op het terrein gelegen te
kadaster gekend onder
eigendom toebehorende aan

ten
in

op 17 januari 2003,

1. door het in stand houden van de volgende zonder de vereiste vergunning uitgevoerde werken:

het optrekken van een rechthoekige loods met zadeldak, gelegen achter de parking voorzien voor vrachtwagens,

2. door het in stand houden van de volgende zonder de vereiste vergunning uitgevoerde werken:

het aanleggen van een vloerplaat langsheen de bestaande stallingen achter de " " en het verharden van het terrein eromheen met klezelstenen en asfalt (st. 52, 55, 59, 63-1, 64 en 68),

van 17 januari 2003 tot op 10 oktober 2005:

3. door het in stand houden van de volgende in strijd met de bouwvergunning van 24 februari 1993 tot stand gebrachte toestand:

het niet-schilderen van de afsluiting in buizenstelsel in de kleur zoals vermeld in de vergunning.

D. de eerste en de tweede

Bij inbreuk op art. 99, § 1, 1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, eerste lid, 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand

gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu

Op het terrein omschreven onder de telastlegging C.1 en C.2,

door de instandhouding van de onder C.1 en C.2 omschreven toestand vanaf 18 januari 2003 tot en met 15 oktober 2005.

5.4. Elke aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op dezelfde feitelijke gedraging als deze die er in de gedingleidende dagvaarding aan ten grondslag ligt.

Het is over de aldus verbeterde telastleggingen dat op de terechtzitting van 25 april 2013 tegenspraak is gevoerd. Telkens hierna naar een telastlegging verwezen wordt betreft het de telastlegging zoals hier in randnummer 5.3 verbeterd.

6. Voor zover bewezen komen de misdrijven in hoofde van de beklaagde voort uit een zelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd. De vijfjarige termijn van de verjaring van de strafvordering neemt slechts een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is 10 oktober 2005. De verjaring werd gestuit door het uitstel op 12 mei 2010 van de behandeling van de zaak door de eerste rechter naar de terechtzitting van 22 december 2010. Sinds 12 mei 2010 is minder dan vijf jaar verlopen, zodat de strafvordering niet vervallen is door verjaring.

7. De te last gelegde misdrijven zijn alle instandhoudingsmisdrijven.

Art. 6.1.1, derde lid, VCRO (voorheen art. 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft) bepaalt: "De strafsanctie voor het in stand houden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied." Art. 6.1.2 VCRO bepaalt: "Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt:

Deze bepaling heeft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op".

Dit brengt mee dat met ingang van 22 augustus 2003, datum waarop art. 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S., 22 augustus 2003) in werking is getreden, het in stand houden van inbreuken, vermeld in art. 6.1.1,

eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° VCRO, geen misdrijf is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. De handelingen en werken waarop de telastleggingen betrekking hebben zijn volgens het gewestplan Kortrijk gelegen deels in een gebied voor verblijfsrecreatie en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zonder dat uit het dossier op te maken is welk deel van de werken en handelingen precies in het ene of in het andere gebied gelegen is. In de meest gunstige veronderstelling voor het openbaar ministerie en eiser tot herstel gaat het minstens sinds 1 september 2009 niet om ruimtelijk kwetsbare gebieden in de zin van art. 6.1.1, derde lid VCRO. Zij worden immers niet genoemd in art. 1.1.2, 10° VCRO dat bepaalt wat voor de toepassing van het VCRO dient verstaan te worden onder ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Tot vóór 1 september 2009 was landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit is een agrarisch gebied waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen, als agrarisch gebied met bijzondere waarde wel te aanzien als ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999. Dit artikel bepaalde immers dat onder ruimtelijk kwetsbare gebieden ook verstaan worden de agrarische gebieden met bijzondere waarde.

In dezelfde veronderstelling als hiervoor was het in stand houden waarop de strafvordering en de er op gesteunde herstellvordering werden aanhangig gemaakt voor de eerste rechter door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding aan de beklaagde, nog strafbaar.

Sinds 1 september 2009 is het in de telastleggingen te last gelegde in stand houden echter niet langer strafbaar.

Ingevolge art. 2, tweede lid, Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

De opheffing van de strafbaarstelling van het te last gelegde in stand houden na het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd gevat, brengt mee dat de beklaagde voor de telastleggingen B.1, B.2, C.1, C.2, C.3 en D dient te worden ontslagen van rechtsvervolging.

8.1. Bij brief van 5 december 1995 aan de procureur des Konings maakte de toenmalige gemachtigde ambtenaar met toepassing van art. 65, § 1.a Stedenbouwwet 1962 de herstellvordering over wat betreft de functiewijziging en de daartoe uitgevoerde werken, vermeld in de telastlegging A.1, in een brief van 20 december 1996 genoemd de "wederechtelijke omvorming van het hoofdgebouw" (stukken 1/ 5 en 8). Zij strekte tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand.

Het vooronderzoek sleepte daarop vele jaren lang aan; over het hoe en het waarom heeft het hof zich niet uit te spreken.

Pas bij brief van 14 april 2003 aan de procureur des Konings van 14 april 2003 (stukken 1/71/ 5 tot en met 13), leidde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een meer omvattende herstellvordering in, deels ook met betrekking tot de inbreuken waarover het hof gelet op wat in het tussenarrest werd beslist niet meer te oordelen heeft.

8.2. Geconfronteerd met het overlijden van de oorspronkelijk eerste beklagde ging de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur over tot dagvaarding van de eerste tot en met de vierde gedaagde om als erfopvolgers het geding wat de herstellvordering betreft te hervatten.

Zoals door de gedaagden in gedinghervatting gevraagd, verklaarde de eerste rechter de dagvaarding in gedinghervatting niet ontvankelijk omdat niet alle erfgenamen werden gedagvaard.

8.3. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur moet worden gevolgd waar hij stelt het niet dagvaarden van alle rechtsopvolgers niet de onontvankelijkheid van de vordering tot gedinghervatting meebrengt.

De herstellvordering beoogt, zoals de teruggave in art. 44 Sw., het doen verdwijnen van een met de strafwet strijdige toestand, meer bepaald het doen verdwijnen van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening die door het stedenbouwmisdrijf is ontstaan. Voor zover de misdrijven die aan de grondslag ervan liggen bewezen zouden zijn, behoort de verplichting tot herstel als schuld van burgerlijke aard ontstaan uit de persoonlijke aansprakelijkheid van tot het passief van zijn nalatenschap die overgaat op zijn erfopvolgers, waaronder de gedaagden in gedinghervatting. Art. 870 B.W. bepaalt dat de mede-erfgenamen onderling bijdragen in de betaling van de schuld en lasten van de nalatenschap, ieder naar evenredigheid van wat hij daaruit ontvangt. Dit staat er niet aan in de weg dat wanneer de herstellvordering wordt ingewilligd elke erfgenaam tot herstel veroordeeld kan worden, gelet op het ondeelbaar karakter van de schuld; deze is immers materieel niet voorverdeling vatbaar (art. 1217 B.W.)

8.4. De gedaagden in gedinghervatting voeren ook aan dat zij de nalatenschap slechts onder voorbehoud van boedelbeschrijving zouden hebben aanvaard. Bovendien zou het recht op eerlijk proces (art. 6.1 EVRM) worden miskend nu erfgenamen vaak met de misdrijven van de decujus niets uitstaande hebben. Dit verweer betreft de grond van de zaak, waarop het hof niet dient in te gaan gelet wat hierna wordt overwogen.

8.5. In de mate dat het hof nog heeft te oordelen over de herstellvordering, heeft zij enkel de hiervoor omschreven Instandhoudingsmisdrijven als grondslag. In overeenstemming met art. 6.1.1, vierde lid, VCRO kan het hof de herstellvordering niet langer inwilligen. De vordering tot verbeurte van een dwangsom is zonder voorwerp geworden.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,

art. 211 Sv.,
art 24 taalwet

verder ten gronde beslissend over de bij arrest van 21 februari 2013
ontvankelijk verklaarde beroepen:

wijzigt het bestreden vonnis in de mate dat het niet werd bevestigd bij
het arrest van 21 februari 2013 als volgt:

verklaart de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur
tot hervatting van het geding tegen de eerste, de tweede, de derde en de
vierde beklagde ontvankelijk,

verbetert de telastleggingen zoals in randnummer 5.3 verbeterd,

ontslaat de beklagde van rechtsvervolging voor de
telastleggingen B.1, B.2, C.1, C.2, C.3 en D,

verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur, gericht tegen de beklagde en de
gedaagden in gedinghervatting, en gesteund op de misdrijven te last
gelegd in de zaak I niet gegrond; verklaart de erop geënte vordering tot
verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp.

laat de kosten van de dagvaardingen in gedinghervatting te last van de
eiser in gedinghervatting,

laat de overige kosten te last van de Staat.

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, not. 919/11

Kosten:
Afschriften:
Opstelrecht ber.bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter en de raadsheren en in openbare terechtzitting van 13 juni 2013 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier